є҆дінъ держимый рогама, въ садѣ савекъ. и҆ и҆де а҆враамъ,
и҆ взѧ ѻ҆вна, и҆ вознесе є҆го во всесожженіе, вмѣстѡ і҆саака
ді сына своегѡ. И҆ нарече а҆враамъ и҆мѧ мѣстꙋ томꙋ, гдь
єі видѣ: да рекꙋтъ днесь: на горѣ гдь ꙗ҆вісѧ. И҆ воззва
ві а҆ггл҃ъ гдн҃ь а҆враама вторицею съ нбсе, Глаголѧ: мною самѣмъ
клѧхсѧ, глаголетъ гдь, є҆гѡже ради сотворилъ є҆сі глаголъ
сей, и҆ не пощадѣлъ є҆сі сына твоегѡ возлюбленнагѡ мене
зі ради: Воистиннꙋ блгословѧ блгословлю тѧ, и҆ ѹ҆множа́ѧ
ѹ҆множꙋ сѣмѧ твое, ꙗ҆кѡ ѕвѣзды нбныѧ, и҆ ꙗ҆кѡ песокъ
вскраи моря: и҆ наслѣдитъ сѣмѧ твое грады ѹ҆постатѡвъ:
ні И҆ блгословѧтсѧ ѡ҆ сѣмени твоемъ вси ꙗ҆зы́цы земніи:
занеже послꙋшалъ є҆сі гласа моегѡ.

Прочество҆ва и҆саі́ина чтеніе. Глава҃ ка҃.

ка а҆ хъ гдн҃ь на мнѣ, є҆гѡже ради помаза мѧ, блго-
вѣстити нищымъ посла мѧ, и҆сцѣлити сокрꙋшен-
ныѧ сердцемъ, проповѣдати плѣнникѡмъ ѿпꙋщеніе,
кв и҆ слѣпы́мъ прозрѣніе, Нарещи лѣто гдне пріѧтно, и҆ день
г воздаѧніѧ, ѹ҆тѣшити всѧ плачꙋщыѧ, Дати плачꙋщымъ
сі҆ѡна славꙋ вмѣстѡ пепела, помазаніе веселіе плачꙋщымъ,
ѹ҆крашеніе славы вмѣстѡ дꙋха ѹ҆ныніѧ: и҆ нарекꙋтсѧ родове
д правды, насажденіе гдне въ славꙋ: И҆ созиждꙋтъ пꙋстыни
вѣчныѧ, запꙋстѣвшыѧ прежде воздвигнꙋтъ, и҆ ѡ҆новѧтъ
є грады пꙋстыѧ, ѡ҆пꙋстошенныѧ въ роды. И҆ пріидꙋтъ
инородніи, пасꙋщіи ѻ҆вцы твоѧ, и҆ иноплеменницы ѡ҆ратели,
ѕі и҆ віноградари ваши. Вы же свѧщенницы гдни наречетесѧ,
слꙋжителіе бга вашегѡ, речетсѧ вамъ: крѣпость ꙗ҆зы́къ
зі снѣсте, и҆ въ богатствѣ и҆хъ чꙋдни бꙋдете. Сице землю
свою вторицею наслѣдѧтъ, и҆ веселіе вѣчное над главою и҆хъ.
и҆ А҆зъ бо є҆смь гдь любѧй правдꙋ, и҆ ненавидѧй грабленіѧ ѿ
неправды: и҆ дамъ трꙋдъ и҆хъ праведникѡмъ, и҆ завѣтъ
ѳі вѣченъ завѣщаю и҆мъ. И҆ познаетсѧ во ꙗ҆зы́цѣхъ сѣмѧ

и҆хъ